

fører under Behandlingen her i Tinget af et ganske vist lille Lovforslag, men et Lovforslag, som dog alligevel rørte ved Spørgsmaalet om Lærernes og Lærerinder-nes Stilling, nemlig et Lovforslag om nogle Bestemmelser vedrørende Tjenestealderberegningen, der var til Behandling her i Tinget den 19. November. Det ærede Medlem for Kellerup gjorde opmærksom paa, at det maatte anses for at være nødvendigt at gaa til en ny Ordning ikke alene af Anciennetetsforholdet, som det lille Lovforslag, vi da behandlede, gav Anledning til at komme ind paa, men ogsaa af selve Lønreguleringen, og Ministeren gav i sin Udtalelse sin Tilslutning hertil og gjorde opmærksom paa, at han allerede havde faaet nogle Henvendelser derom, og at han vidste, at der vilde komme en lignende fra „Danmarks Lærerforening“ som den, der var kommen fra Købstadlærerforeningen, nemlig en Henvendelse om en ny Lønningslov, ligesom Ministeren endelig ogsaa oplyste, at det var hans Agt at tage disse Forslag op til Overvejelse og derefter fremkomme med Forslag til ny Lønningsbestemmelser til Folkeskolens Lærere.

Det er derfor slet ikke saaledes, at der fra vor Side mangler noget i Retning af Forstaaelse af, at Lærerlønningerne bør forhøjes. Det er fra vor Side ikke et Spørgsmaal om et Dyrtidstillæg, men det er hos os i al Almindelighed en Erkendelse af, at de Lærerlønninger, der bleve fastsatte paa Grundlag af Bestemmelserne i Loven af 1899, maa siges at være for lave i hvert Fald for en meget stor Part af Embedernes Vedkommende. Nu er der for mig, og jeg tror ogsaa i saa Henseende at turde tale paa mit Partis Vegne, ingen Tvivl om, at naar vi næste Aar gaa til en Forandring i Folkeskolens Lærerlønninger, saa vil mangaa den Vej at forhøje de lave Begyndelseslønninger. Det vil med andre Ord sige, at Kommunerne ville derved blive forpligtede til at udrede højere Begyndelseslønninger for de Embeders Vedkommende, der ere lavere lønnede, men at der paa den anden Side ogsaa fra Statskassens Side maa ydes Tilskud til Lærerlønningerne, og jeg skulde tage meget fejl, om man ikke forholdsvis let vil blive enig om, at det vil være at ordne paa den Maade, at det første Alderstillæg falder tidligere, end det gør efter de nuværende Bestemmelser. Men selvfølgelig er det altid vanskeligt at udtale noget bestemt i den Henseende, og navnlig skal jeg da vogte mig vel for at

nævne noget som helst om, hvad der skulde være Minimalbegyndelsesløn, hvor snart det første Alderstillæg skulde falde, eller hvor højt det skulde være. Det er den Slags Ting, som rettelig høre hjemme under Behandlingen af selve Lønningsloven.

Men det, som har foranlediget mig til i korte Træk at antyde, hvordan jeg tænker mig den fremtidige Lønningsordning, er, at det, man vil gøre her, hvis man gaar hen og vedtager det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds staar som Ordfører for, det er — jeg kan gerne sige at foregribe den endelige Ordning, det er at slaa fast, at naar vi gaa til en Forhøjelse af Lærerlønningerne, skal Staten yde sit Bidrag i Form af en Refusion af en Del af Kommunens Udgifter. Jeg gad vidst, om nogen, selv det ærede Medlem, virkelig tror, naar vi først havde vedtaget en Bestemmelse om, at den forhøjede Lærerlønning vilde være at udrede med Halvdelen af Statskassen, at det saa lod sig gøre at komme til en anden Ordning, hvorefter Kommunerne havde at udrede en Begyndelsesløn, og hvor Statens Tilskud faldt som et Alderstillæg tidligere, end Tilfældet nu er. Nej, havde vi, selv kun for et Aar, vedtaget en saadan Bestemmelse som af Mindretallet foreslaaet, saa er jeg sikker paa, at saa vilde det derved være slaaet fast, at Staten ogsaa i al Fremtid skulde udrede Halvdelen af Forhøjelsen af Lønningen. Alene den Betragtning er for mig tilstrækkelig til paa det bestemteste at fraraade at stemme for denne Ændring.

Jeg er ikke blind for, at Forslagsstillerne her have villet opnaa to Ting. De have for det første villet opnaa, at det skulde høres ud over Landet, at det først og fremmest er hos dem, vore Lærere kunne vente sig en Støtte, naar Talen er om Forbedring af deres Lønninger. Men de have dernæst ogsaa villet opnaa, og det forstaar jeg saa udmærket, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har tilsigtet — jeg forstaar mindre, at hans Medforslagsstillere have tilsigtet det — at gøre deres til, at det i saa høj Grad som muligt kunde blive Staten, der kom til at betale Udgifterne til Skolevæsenet, og da navnlig Lærerlønningerne. Det passer jo fuldstændig med, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i al sin Almindelighed anser for at være det rigtige, dette, at man skal have saa meget som muligt lagt over paa Statskassen. Det er den Opfattelse, det ærede